

4335

Főiskolából egyetem?

Búcsú és nyitás

BESZÁMOLTUNK RÓLA —
 tegnapi számunkban —, hogy az
Államigazgatási Főiskolán
 újabb diplomakiosztó ünne-
 pésre került sor. Természetes
 dolog ez minden felsőbb és al-
 sőbb fokozatú iskolában, hogy
 a végzetek megkapják *tanul-*
mányaik sikeres befejezése
után a bizonyítványt, oklevelet,
 diplomát — tanintézete válo-
 gatja —, amivel, mint monda-
 ni szokás, kiléphetnek az élet-
 be. Az Államigazgatási Főisko-
 lán ezúttal 270 hallgató kapta
 meg a diplomát.

A dolog persze, ezúttal még-
 sem olyan egyszerű, hogy be-
 fejeződtek a tanulmányok, s a
 főigazgató utolsó — elismerő
 —, kézfogása után, ki-ki mehet
 útjára, elfoglalva a közigazga-
 tásban azt a helyet, ami egy
 kezdő diplomást megillet, s
 majdan a pályán, aki bizonyít,
 el is éri azt a célt, amiért ta-
 nult, amire „*feltette az életét*”.
 Az ünnepségen Gál Zoltán bel-
 ügyminiszteriumi államtitkár a
tényekből indult ki a diplomá-
 sokat köszöntő beszéde során.
 Elmondta, hogy ez a végtére is
 nagyon fiatal főiskola — alig
 tízéves múltra tekint vissza —
 a kiegészítő képzésben is részt
 vevőkkel együtt, eddig összesen
 mintegy ötezer diplomát adott
 ki a hallgatóinak.

Ennek — mármint a maga-
 sabb fokú államigazgatási kép-
 zésnek — az eredményei két-
 ségtelenül *jótekonan mutat-*
koznak meg a tanácsi munká-
 ban, hiszen a végzetek több-
 sége ma is a tanácsoknál, a köz-
 igazgatásban, a lakossági szol-
 gáltatásnak ebben a kivétele-
 sen „*érzékeny*” világában hasz-
 nosítja tudását. Nem szabad el-
 felejtetni azonban azt a körü-
 ményt sem, hogy az Államigaz-
 gatási Főiskolán eddig végzett
 — emlegetett —, diplomások
 közül, minden harmadik *el-*
hagyta a pályát. Vagyis főisko-
 lai képesítését *nem az állam-*
igazgatásban, hanem feltehe-
 tően más, jobban fizető foglal-
 kozási ágban hasznosítja.

Mindebből következnek —
 az államtitkár szerint is — a

munkájára — vállalkoznak, bi-
 zonyos *tétovasággal néznek a*
jövőjük elé. Nagy kérdés itt:
mi lesz? Mi lesz az új válasz-
 tások után, mi lesz, ha a ta-
 nácstestületek a többpártrend-
 szer alapján kialakuló szavazá-
 sok után állnak fel? A válasz
 pedig megint csak az, hogy a
közigazgatási szakmai ismeret,
a hatósági munka szakszerű
végzése minden politikai for-
mációban nélkülözhetetlen lesz.
 Sőt, a *jogállamiság alapja —*
ami manapság társadalmi cél
—, a szakszerűen végzett, lelki-
ismeretes közigazgatási munka.
 Mindez egyszersmind feltétele
 is annak a békés átmenetnek,
 ami az oly sokat emlegetett ma-
 gyar kibontakozás feltétele.

Visszatérve az államtitkár
 beszédére, szólt a *főiskola ran-*
gosodásáról, nevezetesen, hogy
 az igények szerint eljött az
 ideje az államigazgatási felső-
 oktatás *egyetemi szintű meg-*
szervezésének. Tulajdonképpen
 ennek — a felsőbb szintű okta-
 tási intézménynek — az egész
 államigazgatás *vezetőképzésé-*
nek feladatait és megszervezé-
sét kell — kellene! — felvál-
lalnia. Hozzá tartozik ehhez az
 is, hogy amennyiben a főisko-
 la egyetemi rangra lép, azok a
 hallgatók, akik eddig főiskolai
 diplomával „*léptek ki az élet-*
be”, majdan *visszatérjenek ide,*
 s továbbképzéssel, kiegészítő
 tanulmányaikkal gyarapítsák
 felkészültségüket, tudásukat.

A KORÁBBI BESZÁMO-
 LÓNKBAN szó volt róla, hogy
 Kelemen Ferenc, a főiskola
 alapító főigazgatója az Elnöki
 Tanácstól a Magyar Népköztár-
 saság Csillagrendje kitüntetését
 kapta meg, nyugdíjba vonulása
 alkalmából. Az ünnepség zá-
 rultával beszélgettem a nyu-
 galomba vonuló főigazgatóval,
 aki több mint egy évtizede a
 főiskola alapjait rakta le,
 munkatársaival együtt.

Kelemen Ferenc elmondta,
 hogy az ötvenes évek végén a
 Heves megyei Pétervásáráról
 indult, ahol a járási tanács el-
 nöke volt. Valójában tehát *gya-*
korlati tanácsi ember. Ezek-

közeljövő feladatai. A társadalmi értékítélettel, s a társadalmi környezettel van a hiba, hogy az államigazgatás végzett szakemberei nem mindig tudják megtalálni céljaikat a közigazgatási munkában, s pályamódosításra szánják el magukat, netán kényszerülnek erre. Megint csak az a hosszú ideje hangzatos állásfoglalás került előtérbe — amit egyébként a közigazgatás központi irányítását végző Belügyminisztérium, a Közalkalmazottak Szakszervezete, a Tanácsok Önkormányzati Szövetsége is többször hangsúlyozott már —, hogy a tanácsoknál elmulaszt-hatatlan a bérkérdések rendezése, és a pálya előmeneteli rendszerének hosszú távra való kimunkálása.

Az államtitkár ezúttal megnyugtatta a végzetetteket, hogy a kormányzat mindent meg fog tenni azért: ha a főiskolán megszerzett szaktudásuknak megfelelően dolgoznak, ennek megkapják a méltó anyagi és erkölcsi elismerését is.

MANAPSÁG PERSZE teljesen természetes, hogy akik államigazgatási tevékenységre — ennek magas fokú szakmai

nek a gyakorlati ismereteknek, amit a közvetlen tanácsi munkában szerzett, később mindig is nagy hasznát vette, időközben azonban szükségét érezte, hogy elméletileg is felkészüljön, s igyekezett maga is, mind több tudományos szakismeretre szert tenni. Ma is vallja, hogy a közigazgatási szakember az elmélet és a gyakorlat harmonikus egyeztetése révén tud igazi lakossági közmegelegedésre dolgozni, lakossági szolgáltatásokra vállalkozni. Amikor jó tíz esztendeje új épületet kapott az államigazgatási felsőoktatás, ekkor az volt a tét, hogy ebbe az épületbe megfelelő szellemi alapok teremődjenek a magas szintű államigazgatási képzéshez.

A BÜCSÚZÓ FŐIGAZGATÓ most azt mondja, hogy ezek a szellemi alapok megvannak, s bízik abban, hogy az intézmény valóban egyetemi rangra emelkedik, s megőrzi önállóságát. Hiszen a magyar államigazgatásban megközelítően 35—40 ezer ember dolgozik, akiknek a vezető rétege mindenképpen fontos, hogy egyetemi szintű képesítést kapjon.

(d. kiss)